Dosarul nr. 21rji-869/26 Judecătoria Orhei sediul Central
/ 1-25178656-03-21rji-03072026/ Judecător: Iurie Movilă

D E C I Z I E
În numele Legii

21 iulie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către **Directorul adjunct al penitenciarului nr. 18 Brănești, comisar-șef de justiție Roman Clocicov**, împotriva încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 02.06.2026, adoptată în limitele plângerii depusă de către condamnatul **Cojocari Maxim**, împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La data de 24.12.2025, în Judecătoria Orhei, sediul Central, a parvenit spre examinare, plângerea condamnatului Maxim Cojocari, născut la *****, împotriva administrației instituțiilor penitenciare, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 02.06.2026, a fost admisă parțial, plângerea depusă de condamnatul Maxim Cojocari și cea concretizată a avocatului Macovei Alexandru depusă în interesele condamnatului, ambele împotriva administrației instituțiilor penitenciare, Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr.18 Brănești, referitor la condițiile de detenție care,

conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

S-a constatat faptul că, condamnatul Maxim Cojocari, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și în Penitenciarul nr. 18 Brănești perioada continuă de la 13.05.2022 până la 04.05.2026, ce constituie în total 1453 (una mie patru sute cincizeci și trei) zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO.

În condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Maxim Cojocari, născut la *****, cu 145 (una sută patruzeci și cinci) zile, pentru perioada de 1450 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr.18 Brănești, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

În privința perioadei rămase de 3 (trei) zile, calculate în condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, care nu pot fi reduse, au fost lăsate în continuare la termenul de executare a pedepsei.

Împotriva acestei încheieri a declarat recurs Directorul adjunct al Penitenciarului nr. 18 Brănești, Roman Clocicov prin care a solicitat casarea încheierii nominalizate supra, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă plângerea condamnatului Cojocari Maxim.

În motivarea recursului declarat, administrația Penitenciarului nr. 18-Brănești a indicat că încheierea instanței de fond, prin care a fost admisă plângerea condamnatului Cojocari Maxim și s-a dispus reducerea pedepsei cu 145 de zile pentru detenția în condiții contrare art. 3 CEDO, este neîntemeiată. Recurentul a susținut că, în perioada aflării condamnatului în Penitenciarul nr. 13-Chișinău și Penitenciarul nr. 18-Brănești, nu au existat condiții de detenție inumane sau degradante, iar condamnatului i-au fost asigurate condițiile minime necesare executării pedepsei. Administrația a menționat că instanța nu a evaluat individual situația condamnatului, ci s-a bazat pe date generale privind condițiile din penitenciare și jurisprudența CEDO. Totodată, a invocat faptul că persoana condamnată nu a formulat plângeri către administrația penitenciară și nu a prezentat probe concrete privind existența unor încălcări ale art. 3 CEDO. În susținerea poziției sale, administrația a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia doar condițiile de detenție care produc suferințe grave, umilire sau depășesc nivelul inevitabil al privării de libertate pot constitui tratament inuman sau degradant.

Procedura de înștiințare în instanța de recurs, *prevăzută la art.447 Cod de procedură penală*, referitor la fixarea termenului de examinare, examinarea fără prezența părților la proces și dreptul de a depune referință, a fost executată.

Verificând argumentele din recursul declarat în raport cu materialele prezentate instanței și prevederile legii, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, soluția Colegiului fiind adoptată în conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit. a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat*.

În susținerea soluției adoptate, Colegiul penal se va referi la unele prevederi legale ce reglementează punerea în executare a hotărârilor judecătorești cu caracter penal și anume.

Potrivit art.469 alin.(1) pct.17[1]) Cod procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.

Sub aspect factual, Colegiul penal conchide că instanța de fond la examinarea plângerii înaintate de condamnatul Cojocari Maxim împotriva administrației instituțiilor penitenciare privind condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, a respectat normele procesuale, a verificat complet şi în mod obiectiv circumstanțele cauzei şi în legătură cu cele stabilite just şi întemeiat a ajuns la concluzia privind admiterea plângerii condamnatului Cojocari Maxim, temei de casare a încheierii instanței de fond și respingere a plângerii condamnatului nefiind stabilit.

Conform materialelor cauzei, urmează că condamnatul Maxim Cojocari, s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău perioada continuă de la 13.05.2022 până la 15.07.2024 și din Penitenciarul nr. 18 Brănești perioada continuă de la 15.07.2024 până la 04.05.2026, (conform raportului prezentat de administrația instituției penitenciare nr. 18 Brănești nr.2/1521 din 04.05.2026) ce constituie o perioadă totală de 1453 zile.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că instanța de fond în mod întemeiat la adoptarea soluției pe caz a luat în considerație nu doar suprafața de detenție alocată condamnatului, dar și ansamblul factorilor relevanți pentru aprecierea condițiilor de detenție, inclusiv starea spațiilor locative, condițiile sanitare și igienice, accesul la apă potabilă, posibilitatea menținerii igienei personale, condițiile de aerisire și iluminare, precum și constatările efectuate de instituțiile naționale și internaționale competente în domeniul prevenirii torturii.

În acest sens, argumentele administrației penitenciare precum că condamnatului i-ar fi fost asigurate condițiile minime de trai și că acesta nu a

formulat plângeri în perioada executării pedepsei nu pot conduce la concluzia inexistenței încălcării art. 3 CEDO. Lipsa unor plângeri adresate administrației penitenciare nu exclude existența unor condiții obiective necorespunzătoare de detenție, iar sarcina demonstrării faptului că detenția s-a desfășurat în condiții conforme standardelor legale revine administrației instituției penitenciare.

Colegiul penal reține că informațiile prezentate de administrația Penitenciarului nr. 18-Brănești nu au fost suficiente pentru a răsturna constatările instanței de fond, acestea având un caracter general și neconfirmând în mod concret situația individuală a condamnatului Maxim Cojocari pe întreaga perioadă de detenție. Or, simpla indicare a faptului că deținuții beneficiază de iluminare naturală și artificială, ventilare, asistență medicală și obiecte necesare traiului nu demonstrează în mod efectiv că, în cazul concret al condamnatului, toate standardele prevăzute de art. 3 CEDO au fost respectate.

Totodată, Colegiul penal apreciază că instanța de fond justificat a luat în considerare rapoartele organelor naționale de monitorizare a condițiilor de detenție, din care rezultă existența unor probleme sistemice privind supraaglomerarea, condițiile materiale precare și deficiențele infrastructurii penitenciare. Aceste constatări coroborate cu perioada îndelungată de detenție a condamnatului confirmă existența unor condiții incompatibile cu standardele Convenției.

În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, aprecierea unei încălcări a art. 3 din Convenție trebuie realizată prin examinarea efectului cumulativ al tuturor condițiilor de detenție și prin raportare la durata expunerii persoanei la acestea. În prezenta cauză, durata de 1453 zile de detenție în condițiile constatate de instanța de fond reprezintă un element esențial în aprecierea gravității situației suportate de condamnat.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond corect a stabilit că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 473^{2} și art. 473^{4} din Codul de procedură penală pentru aplicarea mecanismului compensator național, iar reducerea pedepsei cu 145 zile, calculată conform formulei prevăzute de lege – o zi de reducere pentru fiecare 10 zile de detenție în condiții precare – reprezintă o măsură proporțională și echitabilă în raport cu perioada și gravitatea încălcării constatate.

În consecință, Colegiul penal constată că argumentele invocate în recurs reprezintă, în esență, o reiterare a poziției administrației penitenciare expuse în fața instanței de fond, fără a demonstra existența unor erori de fapt sau de drept care ar justifica casarea încheierii contestate. Instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, a apreciat probele administrate conform prevederilor legale și a pronunțat o soluție motivată și legală.

Reieșind din cele expuse supra și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1), pct. 1) lit. a) CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul declarat de către **Directorul adjunct al penitenciarului nr. 18 Brănești, comisar-șef de justiție Roman Clocicov**, împotriva încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 02.06.2026, adoptată în ordinea art. 473^2-473^4 Cod de procedură penală în privința condamnatului **Cojocari Maxim,** se respinge ca nefondat cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecători: